

om erhvervsfaglige grunduddannelser og lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 11/5 84. Anden behandling 15/5).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 79 stemmer mod 64 (S, SF og FP); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, reguleringstallet, personfradrag samt skatte loft for 1985 og om ændring af forskellige skatte-love. (Ændring af reguleringsbestemmelser m.v.).

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 10/5 84. Anden behandling 15/5 84. Tillægsbetænkning 16/5 84. Rettelse til tillægsbetænkning 17/5 84).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Maisted (FD):

De stillede ændringsforslag er interessante ud fra den betragtning, at det kan undre, at de ikke kom frem allerede ved andenbehandlingen af lovforslaget. Men jeg kan forstå, at man har taget vidtgående hensyn til de frie demokrater, og det er jeg selvfølgelig yderst taknemlig for. For det første ved regeringen,

at jeg går ind for skattelettelse, og for det andet har socialdemokratiet fremført det her som et meget væsentligt punkt. Man kunne læse i Aktuelt, at jeg nu ville være med til at vælte regeringen, og fremskridtspartiet har vist moderate tendenser ved at fremsætte et beskedent ændringsforslag, som formentlig aldrig får noget med virkeligheden at gøre.

Men hvordan har man så løst denne opgave? Der er det jo, at jeg er yderst taknemlig på de frie demokraters vegne. Man har selvfølgelig foretaget en clearing mellem hr. Breckmann og en socialdemokrat. Så har man opnået alle de hensyn, der skulle tages til de frie demokrater, og jeg kan selvfølgelig stemme for den skattelettelse, som fremskridtspartiet har slået sig sammen med socialdemokratiet om at foreslå. På den anden side mente socialdemokratiet ikke noget reelt med det, og derfor er de gået med til denne besynderlige clearing. Men det kan jeg kun være taknemlig for, og jeg takker de implicerede partier for denne handling.

Stavad (S):

Det ville altid højne debatniveauet, hvis hr. Maisted udtalte sig om ting, hr. Maisted vidste noget om.

Jeg ved ikke, hvor hr. Maisted har fået oplysningen om den af hr. Maisted omtalte clearing fra, for den er ikke foretaget med den socialdemokratiske folketingsgruppe. Så om dette får hr. Maisted til pludselig at ændre standpunkt, bliver selvfølgelig interessant at få at vide.

Må jeg sige om de stillede ændringsforslag, at de er i fuld overensstemmelse med det, som jeg på socialdemokratiets vegne har givet udtryk for både ved førstebehandlingen og ved andenbehandlingen. Det blev en lille smule mere besværligt, fordi alle havde tolket de oplysninger, vi i første omgang havde fået i skatte- og afgiftsudvalget, således - lad mig sige det sådan - at hvis vi forkastede lovforslaget, ville det automatisk indebære de ændringer, som nu ligger i ændringsforslagene. Vi fik en debat om det ved andenbehandlingen og har nu fået et bilag fra skatteministerens underudvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling, som har klargjort, at en forkastelse af lovforslaget ville ikke have den virkning, som vi regnede med det ville have. Derfor er der fra socialdemokratiets side

[Stavad]

ganske naturligt stillet ændringsforslag, som opfylder det, som vi har sagt var vores hensigt med at forkaste lovforslaget.

Jeg vil gerne føje til, at selv om ændringsforslagene ikke skulle blive vedtaget, stemmer socialdemokratiet alligevel imod lovforslaget ved tredje behandling, hvorimod vi stemmer for, hvis ændringsforslagene bliver vedtaget. Det gør vi ud fra den betragtning, at vi altid har været vant til at vedtage udskrivningsloven i oktober måned, og de skævheder, som opstår ved, at vi forkaster lovforslaget, ville der være rigelig god tid til at klare ved et nyt lovforslag, når samlingen starter igen til oktober 1984. Det har vi altid kunnet, og det kan vi også her. Da jeg går ud fra, at alle er enige om, at loven ikke skal have den virkning, som en forkastelse ville have, håber og tror jeg også på, at vi sammen med ministeren ved en forkastelse kan blive enige om at få fremsat et lovforslag, der er flertal bag, hvis lovforslaget her bliver forkastet.

Må jeg også sige til skatteministeren – eller det er måske økonomiministeren; nu kan jeg se, at økonomiministeren ikke sidder på sin plads i øjeblikket – at det undrer mig virkelig, at man sidste år gik ud og sagde, at skattetrykket stiger i 1983, men falder i 1984. Skattetrykket, sagde man nu her, ville altså stige i 1984, dvs. en korrektion af det, man sagde for et halvt år siden, men det falder i 1985. Nu har vi under udvalgsbehandlingen imellem anden og tredje behandling fået oplyst fra skatteministeriet, fra budgetdepartementet, at skattetrykket også vil stige i 1985. Ministeren havde glemt en lille post på 6 mia kr., en post, som betyder en korrektion af skattetrykket med 1,1 pct., og hvor man for en uge siden påstod, at skattetrykket i 1985 ville være 46,4 pct., må man nu erkende, at skattetrykket efter de beregninger, man har i øjeblikket, bliver 47,5 pct. Vi kan konkludere, at denne regering fik dette lands højeste skattetryk i 1983. Det lykkedes for denne regering at forhøje skattetrykket yderligere i 1984, og regeringen vil slå sin egen rekord ved at forhøje skattetrykket yderligere i 1985.

Må jeg så slutte med at sige, at det jo ikke er, fordi det er den del af regeringens politik, som socialdemokratiet vender sig stærkest imod, at vi bringer disse tal så kraftigt frem. Men det er en følge af, at regeringen forsøger at indgyde befolkningen det modsatte

indtryk, og det kan ikke være rimeligt. Derfor vil jeg også gerne bede skatteministeren om at komme herop og fra folketingets talerstol bekræfte, at borgerlige politikere – og hvis jeg husker rigtigt også skatteministeren – påstod under andenbehandlingen, at skattetrykket ville falde i 1985, og samtidig over for folketinget og over for offentligheden bekræfte – skatteministeren behøver ikke at beklage – at de oplysninger, som skatteministeren har givet udvalget imellem anden og tredje behandling, betyder, at skattetrykket i 1985 også vil være højere, end det er i 1984, at man har fundet en lille post på 6 mia kr., som man ikke havde fået taget med. Jeg synes, det ville klæde skatteministeren, hvis skatteministeren ville gøre det. Jeg er helt klar over, at det burde være økonomiministeren, men da økonomiministeren ikke er til stede, synes jeg, at skatteministeren, da det er skatteministeren, der har udtalt sig om det tidligere, burde stille sig op på denne talerstol og bekræfte. Hvis skatteministeren skulle være så dårligt stillet, at han ikke vil erkende sine egne fejl, tror jeg, at alle er klar over, at det, jeg har sagt her, er mur- og nagelfast, og det er der ikke nogen der kan sætte spørgsmålstegn ved. Det er ministerens egne oplysninger.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti mener naturligvis, at landet skal have en udskrivningslov, men det forslag til udskrivningslov, der blev fremsat af regeringen, kunne vi ikke støtte, fordi det enten måtte fortolkes som et signal til en skærpet indkomstpolitik eller betød en skattestramning gennemført på den mest asociale måde, nemlig ved forringelse af personfradraget.

De ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og fremskridtspartiet, vil rette op på disse forhold. Derfor vil vi stemme for disse ændringsforslag, og hvis de bliver vedtaget, vil vi stemme for lovforslaget. Hvis de bliver forkastet, er vi nødt til at stemme imod forslaget til udskrivningslov.

Ove Jensen (FP):

De 5 ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet i tillægsbetænkningen til udskrivningsloven, er overordentlig vigtige ændringsforslag for alle landets skatteydere, idet

[Ove Jensen]

en vedtagelse af ændringsforslagene vil medføre skattelettelse på flere hundrede kroner til samtlige skatteydere, som har en skattepligtig indkomst, der ligger over de skattefri bundgrænser. Ændringsforslagene forhøjer de almindelige statslige og kommunale skattefri bundgrænser med 4 pct. i stedet for de af ministeren foreslåede 2 pct. For enlige og gifte pensionister anvendes de reguleringsmekanismer, som var indeholdt i loven indtil lovændringen i oktober 1983.

Som det fremgår af tillægsbetænkningen, betyder det, at den skattefri bundgrænse for statsskattens vedkommende bliver på 23.200 kr. Det er 500 kr. mere, end skatteministeren har foreslået. Det er en forhøjelse på 1.000 kr. i alt. Men der er grund til at gøre opmærksom på, at det er en meget beskedne forhøjelse, der her er foreslået. Til sammenligning kan nævnes, at sidste år blev den skattefri bundgrænse for statsskattens vedkommende ved fremskridtspartiets indsats forhøjet med 2.200 kr., altså mere end det dobbelte af det, vi foreslår i år.

Når fremskridtspartiet kun har foreslået denne beskedne forhøjelse, skyldes det, at vi har ønsket at få et flertal til at stemme for disse ændringsforslag, bl.a. hr. Maisted. Principielt ønsker vi en betydelig større forhøjelse af de skattefri bundgrænser.

For kommuneskattens vedkommende medfører ændringsforslagene i forhold til ministerens forslag en forhøjelse på 400 kr., for gifte pensionister 200 kr. og for enlige pensionister 400 kr.; som før nævnt beskedne forhøjelser, men dog et skridt i den rigtige retning.

Nu har regeringspartierne i hvert fald i tillægsbetænkningen taget afstand fra ændringsforslagene, men det er egentlig fantastisk, at den regering, som kom til magten på at kritisere den tidligere socialdemokratiske regering for skatteforhøjelser, nu vil stemme imod ændringsforslag, som er så beskedne, at ikke alene socialdemokratiet, men også socialistisk folkeparti og venstresocialisterne kan stemme for dem. Der er sikkert mange af regeringspartiernes vælgere, der vil undre sig, når de får kendskab til, at deres stemmer nu skal bruges til at gennemføre skatteforhøjelser. Regeringen er med sine skatteforhøjelsesforslag godt på vej til at blive en tro kopi af VKR-regeringen. Regeringen kunne ved at

stemme for de 5 ændringsforslag selv medvirke til, at dette ikke sker.

Lenger (VS):

Ændringsforslagene fra fremskridtspartiet har den konsekvens, at de kommende overenskomster kan indeholde lønstigninger på nominelt 4 pct., før den enkelte lønarbejder kommer til at betale en større del af sin løn i skat. Efter regeringens forslag til udskrivningslov kan overenskomsterne kun indeholde lønstigninger på nominelt 2 pct., før dette sker.

Ændringsforslagene fra fremskridtspartiet betyder også, at hvis det går så slemt med overenskomsterne, som regeringen planlægger, og det vil sige, at lønstigningerne kun bliver på nominelt 2 pct., vil lønarbejderne komme til at betale en mindre andel i skat, i hvert fald hvis indtægterne ikke når op i det højeste skattestræk. Efter regeringens forslag til udskrivningslov vil andelen være uændret ved en nominel lønstigning på 2 pct. Derfor synes vi, at fremskridtspartiets ændringsforslag er meget sympatiske. Vi vil stemme for dem, selv om vi er helt klar over, at de først og fremmest er et led i fighten mellem hr. Maisted og resten af verden. Det afgørende for os er ændringsforslagenes indhold.

Det er også klart, at en vedtagelse af fremskridtspartiets ændringsforslag giver et mindre provenu til staten, men samtidig har ministeren for skatter og afgifter jo redegjort fortræffeligt for, at der er sket en stigning i skatteprovenuet, som regeringen overhovedet ikke har bedt om. Ja, hvis man skulle tage regeringen på ordet, lyder det næsten, som om regeringen allerhelst havde været fri for dette merprovenu og dette øgede skattetryk. Man har ifølge ministeren skønnet forkert hvad angår realrenteskatten og selskabsskatten, og dertil kommer en såkaldt ændret konjunkturbedømmelse, og endelig er der nok et øget lejeværdiprovenu på vej.

Her får regeringen altså en chance for at slippe af med det provenu, som den åbenbart slet ikke har bedt om, ja, som den oven i købet er meget ked af. Chancen gives endda på en ordentlig og god måde. VS foretrækker i hvert fald, at provenuet bruges, som fremskridtspartiet har foreslået, fremfor at mindske provenuet på de enkelte områder, hvor provenuforøgelsen har vist sig.

[Lenger]

Jeg vil gerne sige for en ordens skyld, at med en vedtagelse af fremskridtspartiets ændringsforslag stilles kommunerne umiddelbart ringere på grund af, at også det kommunale personfradrag forhøjes, men også kun rent umiddelbart. Om en kommune har et lavt personfradrag og en lav skatteprocent eller et højt personfradrag og en høj skatteprocent, kan umiddelbart komme ud på ét, men det vedrører fordelingen mellem lav og høj indtægt.

Hvis vi skal vælge mellem de to muligheder, kommunerne har, foretrækker vi højere fradrag for personer og en højere skatteprocent. Så hvis kommunerne påstår, at de er blevet stillet ringere ved en vedtagelse af ændringsforslagene, er det udelukkende en psykologisk reaktion, der først og fremmest skyldes kommunalbestyrelsernes og borgmestrenes viden om, at det er valgår i 1985. Borgmestre tænker jo mere i procenter end i kroner, mens det afgørende for dem, der skal betale skatten, må være, hvor mange kroner de skal betale. Man køber ikke rugbrød med procenter. Dem køber man med kroner. Vi har derfor ingen betænkeligheder over for kommunerne. Deres problemer skyldes helt andre forhold, som denne regering er skyld i, og derfor kan vi støtte ændringsforslagene.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 11.52

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Under drøftelserne før pausen havde hr. Stavad et indlæg, der som flere af de indlæg, vi har hørt i dag, var præget af, skal vi kalde det den omvendte logik eller i hvert fald den manglende logik. Hr. Stavad gentog, hvad han sagde i går, også om skattetrykket, og forsøgte at få det til at se ud, som om denne regering forøger skattetrykket på en sådan måde, at borgerne faktisk ikke bestiller andet

end at betale skat og betaler mere og mere i skat.

Det er jo en klar forvrængning af, hvorledes det faktisk forholder sig. Hr. Stavad ved jo udmærket godt, at skattetrykket er en statistisk størrelse, en statistisk beregning, der viser forholdet mellem det, vi kalder for bruttonationalproduktet, og så visse skatter og afgifter til det offentlige. Nu kan man jo altid diskutere, hvad der skal med i bruttonationalproduktet, og man kan også diskutere, hvad det er for skatter og afgifter til det offentlige, der skal med som den anden faktor til udregning af skattetrykket. Det er denne diskussion om, hvad der skal med, der gør, at man ikke altid entydigt kan sige, hvad skattetrykket egentlig er.

Men det er klart, at man hele tiden, når man sammenligner skattetryk fra det ene år til det andet, må arbejde med helt de samme tal og størrelser, og det gør man naturligvis også i de redegørelser, som er udsendt fra regeringens side om bevægelserne i skattetrykket. Men man må altså ikke glemme, at det er et statistisk hjælpemiddel, et regnskabsmæssigt hjælpemiddel, og det er derved, den manglende logik kommer frem, for hvordan er det, hr. Stavad udnytter dette statistiske begreb i den meget, meget usaglige argumentation, som vi har hørt på nu i flere dage?

Vi ved jo godt, hvad det er, der har bevirket stigningen i skattetrykket. Det er i hvert fald tre ting. Det er selskabsskatterne, det er realrenteafgiften, og det er visse indirekte skatter, først og fremmest registreringsafgiften på bilen, og skønt hr. Stavad kender dette så godt som nogen, benytter han altså lejligheden til at bebrejde regeringen, at skattetrykket er steget.

Jeg fristes til at spørge hr. Stavad: hvad er det egentlig, han bebrejder regeringen? At selskabsskatterne er steget, med andre ord at renten er faldet og kurserne steget, sådan at der kommer betydelig større selskabsskatter ind end forudset? Er det det, der er regeringens fejl, at vi har fået renten til at falde? Hvis det er det, hr. Stavad bebrejder regeringen, tager vi fantastisk gerne imod den bebrejdelse, for vi betragter det som et væsentligt led i vores økonomiske politik, at vi har fået renten til at falde.

Er det realrenteskatten, hr. Stavad bebrejder regeringen? Så er det da i hvert fald

[Ministeren for skatter og afgifter]

fuldstændig nye toner fra socialdemokratiet, som jo medvirkede på helt loyal, men ikke helt nem måde til at få gennemført den realrentebeskatning, som giver staten store indtægter. Hr. Stavad ved jo bedre end nogen, at forholdet netop med realrenteskatten er det, at det er en skat, som ikke på nogen måde påvirker beskæftigelsen, og som de mennesker, som i hvert fald ikke får udbetalt aktuelle pensioner, overhovedet ikke mærker noget til i deres daglige økonomiske tilværelse. Jeg ved derfor ikke, hvad det er, hr. Stavad bebrejder regeringen i så henseende.

Det tredje punkt, registreringsafgiften for biler, har givet os betydelig større indtægter, end vi havde forudset, og det skyldes jo først og fremmest, at det er gået betydelig bedre med det økonomiske opsving, end selv vi havde forudset. Jeg kan ikke forlange, at hr. Stavad skal tro på, at den regering, der sidder, laver et stort økonomisk opsving, men det har faktisk været tilfældet, og det har bevirket større optimisme, det har bevirket, at folk har følt, at de har haft råd til at udskifte deres forældede biler med nogle nyere modeller, og det har navnlig betydet, at også erhvervslivet har fundet anledning til at investere i de varebiler og det transportmateriel, som er så fantastisk vigtigt for vort land.

Jeg oplyste forleden dag, at alene varebilernes antal er steget med 73 pct. i 1983 fra 1982, og det siger sig selv, at det har betydet meget væsentlige ekstraindkomster til staten. Er det det, man bebrejder regeringen, at der er skabt optimisme i erhvervslivet, at man har kunnet købe nye biler og således forny det produktionsapparat, der er tale om?

Jeg synes faktisk ikke, at denne snak om skattetrykket – det er jo sådan, man må karakterisere de udtalelser, som er faldet i dag – hører nogen steder hjemme. Statens indtægter er steget, uden at borgerne på noget punkt har mærket, at disse ekstraindtægter er kommet til staten, og i hvert fald uden at borgernes forbrugsmuligheder – og det er jo det afgørende – på nogen måde er blevet begrænset.

Så rejste hr. Stavad et spørgsmål i morges, som hører hjemme under samme kategori, idet hr. Stavad spurgte, om de, jeg tror, han sagde 6 mia kr., som staten forventer mere ind i 1985, nu også betyder en forhøjelse af skattetrykket.

Må jeg for det første sige om disse 6 mia kr., at de er jo en konsekvens af det fortrinlige lovforslag, som der er bred enighed om i folketinget, nemlig om fremskyndelse af årsopgørelsen, en lov, som rummer kolossale fordele for skatteyderne, først og fremmest derved, at man kan opgøre skatten meget, meget hurtigt, man får overskydende skat tilbage igen, og man får en længere frist til at indbetale restskatten, altså noget, der klart hænger sammen med hele den problematik, der ligger i, at vi skal forenkle selvangivelsen. Så vidt jeg erindrer, var det jo også i hr. Stavads parti, der var meget stor interesse for, at vi skulle forenkle selvangivelsen, og det er jo en videreførelse af den proces, vi har i lovforslaget om fremskyndet årsopgørelse.

Nu ved hr. Stavad jo udmærket – som enhver bankbestyrer – at regnskab er noget meget væsentligt, og det er en konsekvens af gennemførelsen af det lovforslag, at vi allerede i 1985 på grund af den fremskyndede årsopgørelse får et regnskabsmæssigt beløb ind på 6 mia kr., som vi ellers først ville have fået ind i 1986. Jeg er også sikker på, at enhver med noget kendskab til bankvæsen, regnskab og bogholderi vil vide, at det, at man placerer et beløb i et andet regnskabsår, ikke betyder, at beløbet skal indkræves to gange. Det er simpelt hen et tal fra 1986, der ryger ind i 1985. Regnskabsmæssigt vil det, som det korrekt er opgivet af mig til skatte- og afgiftsudvalget, betyde, at der vil være et større statistisk tal for skattetrykket i 1985 end i 1986, men det betyder selvfølgelig ikke, at borgerne skal betale mere i skat.

Alt dette drog hr. Stavad ind i debatten om dette ændringsforslag til lov nr. L 169, som socialdemokratiet har stillet. Også dette ændringsforslag er et klart udtryk for det, jeg kaldte den omvendte logik.

Forleden dag diskuterede vi her i folketinget regeringens redegørelse om en skattereform (*Munterhed*), og regeringen fremlagde sine ideer om en skattereform, som først og fremmest gik ud på, at vi skulle forenkle personfradraget, og derefter skulle vi hæve første skalatrin for at forøge proportionalstrækket.

Hvad er det, socialdemokratiet i skøn forning med fremskridtspartiet gør med dette ændringsforslag? Ja, de forøger personfradragene, og de forøger proportionalstrækket.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det er for så vidt godt nok, men jeg vil minde socialdemokratiet om, hvad det sagde med stor forargelse i stemmen: hvordan kan man dog gøre sådan noget, når der ikke er dækning for de omkostninger? Regeringen anviste i sit reformforslag, hvorledes man skulle dække omkostningerne, men her gør socialdemokratiet nøjagtig det, som de forleden dag vendte sig så skarpt imod, nemlig foreslår skattelettelser på over 1 mia kr., uden at der er antydning af dækning for dem.

Hvad er det så, man siger? Man siger: den ene milliard kroner må regeringen selv finde. Hvor skal vi finde den henne? Skal vi finde den ved yderligere at beskære socialektoren? Skal vi finde den ved yderligere beskæring på arbejdsmarkedet? Skal vi finde den i sundhedssektoren? Hvad er det for en logik? (*Munterhed*). Jeg vil gerne spørge, hvad det er for en logik, der motiverer socialdemokratiet til i dag at stille et ændringsforslag, som er fuldstændig i modstrid med, hvad man sagde for to dage siden, og som er fuldstændig i modstrid med det, som socialdemokratiet plejer at hævde er deres politik.

Den samme manglende logik gav hr. Svend Auken udtryk for i morges, da han kom med sit indlæg. Han fortalte vidt og bredt om, hvor skidt det går for denne regering og dette samfund under denne regering. Jeg vil gerne spørge hr. Svend Auken, og det er faktisk noget, jeg meget gerne vil have svar på: hvornår er det, en regering skal give skattelettelser? Skal den give skattelettelser, når det går skidt? Er det, når det går dårligt, at man skal give skattelettelser? Det kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Svend Auken om, for hr. Svend Auken skal ikke komme og fortælle, at det, man foreslår, er noget, der specielt gavner lavtlønsgrupperne eller andre, der har det hårdt.

Enhver ved jo, at en ændring af personfradraget går hele vejen igennem, det er det gode ved personfradraget. Dette med skalatrinene er jo noget, der kun gavner dem, der har indtægter, der nu ligger over grænsen for første skalatrin. Jeg synes også, her er en manglende logik, og jeg er i hvert fald meget spændt på de svar, jeg får både fra hr. Stavad og fra hr. Svend Auken.

Formanden:

Det er jo ikke forbudt inden for taletiden at bruge mange ord på argumenterne. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det lød næsten, som om skatteministeren skulle have tiden til at gå. Han stod heroppe og jamrede: hvor skal jeg finde pengene henne? Det er måske en skatteministers opgave, men skatteministeren har jo nogle kolleger. Jeg kan nævne en måde, hvorpå skatteministeren og regeringen kan finde denne ene milliard kroner, og det er ved at annullere det tilsagn, man har givet om at ville yde 1 mia kr. til kineserne. Så er pengene hjemme. (*Munterhed*).

Formanden:

Jeg beder fortsat om ro i salen.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes, der er grund til at gøre nogle bemærkninger om den tillægsbetænkning, der foreligger. Jeg forstår overhovedet ikke, at der over for dette alvorlige spørgsmål er en så løssluppen stemning her i salen.

Vi overværede i formiddags en drøftelse, der viste, at det måske kan være et spørgsmål, hvordan vi kommer igennem med det, der er et væsentligt led i denne regerings tilrettelæggelse af året 1985. Man har villet give god tid til at ordne forholdene, derfor er man kommet frem med sit forslag nu, og man har tilkendegivet – med rette, synes jeg – at der er tale om en samlet løsning på en række forhold, som det er væsentligt for os at få bragt på plads, da der skal være en sammenhæng mellem de forskellige led inden for hele den økonomiske politik.

Derfor synes jeg også, der er grund til nu, således som debatten er gået, at sige nogle ord om de ændringsforslag, der er stillet, og som betyder, at man vil vælte alt det, der er ved at skulle komme til verden, hvorved vi lægger forholdene til rette allerede nu for det år, der kommer, hvorved vi får en mulighed for at få forholdene bragt så meget videre frem, at vi også skulle kunne nå at komme med en række ting, også de ting, som vi drøftede her i sidste uge, skatteredegørelsen, og hvor det viste sig, at der er lang vej end-

[Hagen Hagensen]

nu, før vi kommer til vejs ende med dette, fordi der skal så mange drøftelser til.

Her har vi lagt forholdene til rette for 1985, og jeg vil gerne sige om dette, at vi aldeles ikke har nogen mulighed for at gå ind på de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet, ligesom vi ej heller forstår, hvorfor de har gjort det. Det plejer jo ikke at være i deres ånd at sørge for, at man får færre penge i de offentlige kasser, når der er tale om, at man skal have tingene til at gå op, og det er dog det, der er tale om her.

Jeg vil for mit vedkommende sige, at vi blankt må afvise alle de ændringsforslag, der er stillet, overensstemmende med det, vi har gjort gældende i tillægsbetænkningen, hvor vi har indstillet forslaget til vedtagelse i uændret skikkelse, således som det forelå ved anden behandling.

Formanden:

Jeg beder stadig om mere ro i salen.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Stavad og socialdemokratiet har i denne debat interesseret sig meget for spørgsmålet om det såkaldte skattetryk. Hvad er et skattetryk egentlig for noget? (*Munterhed*). Et skattetryk må være noget, der af den enkelte opfattes som en byrde, og hvis vi nu ser på de tal, som skatteministeren har afleveret i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, for udviklingen i det såkaldte skattetryk, vil man se, at en stor del af stigningerne i skatteindtægterne ikke er udtryk for, at der er pålagt den enkelte borger større byrder, altså er der heller ikke tale om et forøget skattetryk.

Tallene viser, at der til statskassen indgår større indtægter fra selskabsbeskatningen, men selskabsskatteprocenten er jo ikke sat op, altså er der ikke tale om et øget skattetryk; der er kun tale om, at på grund af, at det går bedre i den danske økonomi, kommer der større indtægter, og det giver sig så udslag i, at på papiret vokser det såkaldte skattetryk, men det føles ikke af de enkelte borgere og de enkelte virksomheder som et større skattetryk.

Det samme gælder tallene for forskellige andre afgifter, der indgår til staten. Skatteministeren har allerede redegjort for de indtægter, som kommer ind fra registreringsafgiften på biler. Registreringsafgiften er ikke forøget,

men fordi det går bedre for dansk økonomi, er der en større omsætning, det giver større indtægter til statskassen, og følgelig vokser tallene for det såkaldte skattetryk, men det føles ikke af den enkelte borger som en større byrde, som et større skattetryk. Altså er der ikke tale om, at skattetrykket er vokset.

Og på præcis samme måde viser tallene, at provenuet af den såkaldte realrenteafgift vokser, men heller ikke det føles af den enkelte borger i det daglige som en større skattebyrde, altså er der ikke tale om et større skattetryk i den forstand, som man normalt forstår et skattetryk.

Men det kunne være interessant at interessere sig for det reelle skattetryk, for hvad er så det? Ja, det kan man få et indtryk af ved at kigge på nogle nye tal, vi har fået i skatte- og afgiftsudvalget. Disse tal viser, hvorledes det offentliges udgifter har udviklet sig i forhold til udviklingen i bruttonationalproduktet, og dette såkaldte udgiftstryk er jo det reelle udtryk for skattebyrden. Det forhold, at en del af skattebetalingen er udsat til senere, fordi en del af de offentlige udgifter finansieres ved lånoptagelse, giver jo ikke et dækkende udtryk for skattebyrden. Hvis man forestillede sig, at alle statens udgifter skulle dækkes af skatter og afgifter, ville man få et reelt udtryk for skattetrykket.

Hvad viser så de tal for udgiftstrykket, som vi har modtaget i skatte- og afgiftsudvalget? Ja, de viser, at den absolutte Danmarksrekord i udgifts- og dermed reelt skattetryk blev nået i 1982, det sidste år, socialdemokratiet havde regeringsmagten, og siden da er udgiftstrykket hvert år faldet. Det vil altså sige, at siden den nye regering trådte til, er det reelle skattetryk faldet år for år, og der er udsigt til, at det vil falde yderligere.

Nu lyttede jeg i formiddags til hr. Svend Aukens indlæg, og han gav på socialdemokratiets vegne udtryk for, at socialdemokratiet til enhver tid var rede til at stemme for afgiftsforhøjelser ud over de forslag, som regeringen har liggende på giftskatteområdet her i dag. Det kunne da interessere mig at vide, hvad det er, socialdemokratiet har i tankerne, og jeg vil gerne stille hr. Svend Aukens det spørgsmål: hvad er det for et felt af afgifter, som socialdemokratiet har tænkt sig at forøge?

Arne Bjerregaard (KrF):

[Arne Bjerregaard]

Således provokeret ønsker jeg også at fremkomme med nogle bemærkninger om det mærkværdige i socialdemokratiets fremfærd med hensyn til, at man nu ikke vil være med til en styring af statsfinanserne. Det er sådan set det, socialdemokratiet, i alt fald i den tid, jeg har kendt socialdemokratiet, hele tiden har ønsket, netop at vi skulle styre den økonomiske samfundsudvikling, og hvis vi ikke herindefra prøver at lægge bestemte rammer for den økonomiske udvikling og for reguleringer i samfundet, er det ganske umuligt at få dette samfund til økonomisk at fungere igen, få det på fode igen, og det, socialdemokratiet ønsker ved at tilslutte sig ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, er faktisk at ødelægge mulighederne for en sanering af dansk økonomi.

Lad mig også sige, at jeg var da ganske enig med socialdemokratiet i sin tid om, at det var en nødvendighed for samfundsøkonomien, at vi gennemførte en realrentebeskatning, og jeg er da også enig i, at dette er med til at hæve skattetrykket. Det kan ikke være anderledes, men det var socialdemokratiet da enig i at vi måtte gøre.

Jeg noterede mig også, at socialdemokratiet i 1979 og i 1981 var med til at hindre de almindelige reguleringer på dette område, fordi man sagde: vi har ikke økonomisk mulighed for at fortsætte med en regulering, som fremmer inflationen. Men på nuværende tidspunkt ønsker man at sørge for, at inflationen kommer til at løbe stærkere, end den gør i øjeblikket, i stedet for at være med til det modsatte, at sørge for, at inflationen bremses, for hvis det er sådan, at vi lader den almindelige regulering diktere af den almindelige udvikling på lønområdet osv., så styrer vi ikke, så er det udefra kommende faktorer, der styrer den økonomiske udvikling.

Det, der er vores opgave, er herindefra at sige: vel, vi må nødvendigvis lægge de nødvendige rammer for den almindelige reguleringstakt i samfundet. Vi må sige: hvad har vi råd til? Jeg erkender, at det er styring, men det er en nødvendig styring, som selv socialdemokratiet har vedkendt sig i mangfoldige år, men som de i visse situationer ikke har haft mod til at gennemføre. Det er imidlertid nøjagtig, hvad de har sagt i et hvilket som helst forligsoplæg, som vi har været med til siden 1976.

Så ønsker jeg ikke derudover at gå ind i en diskussion om skattetryk eller ikke-skattetryk, for jeg tør klart sige, at der er ikke mulighed for at sænke skattetrykket væsentligt i det kommende år. Men som jeg sagde ved sidste behandling af dette forslag, kan man selvfølgelig med den almindelige udvikling i samfundet få visse krusninger, som kan bevirke, at skattetrykket får en procent op eller ned. Vi kan ikke forudsige, om det bliver det ene eller det andet tal helt nøjagtigt, men summa summarum er det faktisk sådan, at skattetrykket har været omtrent det samme de sidste fire år og omtrent vil være det samme næste år. Selvfølgelig kan vi få en udvikling i samfundet, som kan gøre, at skattetrykket bliver 3-4 pct. lavere i 1985, men jeg må også erkende, at vi kan få en positiv udvikling, som bevirker, at skattetrykket bliver et par procent højere i 1985.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Der er én ting, som jeg med interesse har lagt mærke til, og det er, at hr. Stavvad ikke har gendrevet skatteministerens synspunkter vedrørende skattetrykkets størrelse i denne omgang, og på den baggrund må vi jo så gå ud fra, at vi nu én gang for alle har fået slået en pæl gennem de synspunkter, som hr. Stavvad har anlagt på skattetrykket. Hvis det skulle være anderledes, ville det være interessant at høre hr. Stavvads bemærkninger om dette spørgsmål heroppefra.

I øvrigt finder jeg anledning til at bemærke, at den økonomiske politik, som er gennemført siden efteråret 1982, på afgørende vis har vendt den økonomiske udvikling, og dette skal ses i stærk sammenhæng med skatteudskrivningen.

Den positive udvikling i forbindelse med den økonomiske politik skal ikke alene fastholdes, men yderligere forstærkes, og midlerne hertil består både af indkomstpolitiske, finanspolitiske og skattepolitiske initiativer – og med en stærk indbyrdes sammenhæng. Skatteudskrivningen i 1985 må derfor tilpasses de indkomst- og finanspolitiske målsætninger, hvilket er tilfældet i denne situation.

Forslaget her er et vigtigt led i en holdbar økonomisk fremgang, der betyder, at der skabes et solidt fundament for erhvervenes investering i nye arbejdspladser og dermed

[Collet]

en fortsat nedbringelse af arbejdsløsheden, samtidig med at der dannes et grundlag for en generel økonomisk fremgang.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg synes, at vi i denne debat er nødt til endnu en gang at understrege, at lovforslaget skal ses i sammenhæng med videreførelsen af regeringens genopretningspolitik. Det er jo meningen med dette lovforslag ikke alene at fastholde, men også forstærke den nuværende positive økonomiske udvikling, og det er ubegribeligt, at socialdemokratiet kan indtage den holdning, det gør i dag.

Jeg vil også gerne endnu en gang understrege, at det særlige personfradrag for pensionisterne er fastsat under hensyn til udviklingen i pensionerne. Forslaget medfører jo bl.a., at enlige pensionister uden anden indtægt end folkepension med fuldt pensionstillæg ved den forventede stigning i pensionerne vil slippe for at betale indkomstskat i 1985.

Når vi igen kan understrege, at lovforslaget ingen nævneværdige administrative konsekvenser har, må jeg på det stærkeste anbefale, at man tilslutter sig det.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig? Vi nærmer os det tidspunkt, hvor formanden vil foreslå en afslutning på debatten.

(Kort bemærkning).

Houe (KF):

Forslaget, vi i øjeblikket behandler, er et vigtigt led i en holdbar økonomisk fremgang, således at der skabes et solidt fundament for erhvervenes investeringer i nye arbejdspladser og dermed fortsat nedbringelse af arbejdsløsheden, samtidig med at der dannes grundlag for en generel økonomisk fremgang.

Om de forskellige beregningsregler skal det nærmere anføres, at efter reglerne i udskrivningsloven beregnes indkomstskatten til staten jo af den skattepligtige indkomst ved hjælp af grundbeløbsskalaen i lovens § 3, stk. 1. Denne skala består dels af to indkomstbeløb, der opdeler skalaen i et første, et andet og et tredje trin, dels af tre procentstørrelser,

og vi mener, det er meget vigtigt, at vi får gennemført lovforslaget i den udgave, det nu foreligger.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 75 stemte for, 77 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 76 stemte for, 77 imod.

Ændringsforslag nr. 3-5
forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 77 stemmer mod 75 (S, SF, VS og FP); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

(Fremsat 26/4 84. Første behandling 2/5 84. Betænkning 9/5 84. Anden behandling 15/5 84. Ændringsforslag af 15/5 84 af ministeren for skatter og afgifter).

Der var stillet 2 ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 1